

GUVERNUL REPUBLICII MOLDOVA

Nr. 31-14-05-1192

Chișinău

„ 1 ” 12 . 2016

Biroul Permanent al Parlamentului

În temeiul articolului 73 și articolului 74 alineatul (3) din Constituția Republicii Moldova, se prezintă spre examinare, *în mod prioritar*, proiectul de lege pentru modificarea și completarea Legii nr.284-XV din 22 iulie 2004 privind comerțul electronic, aprobat prin Hotărîrea Guvernului nr. 1285 din 29 noiembrie 2016.

Proiectul respectiv a fost elaborat întru executarea măsurii de implementare 3 la Directiva 2000/31/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 8 iulie 2000 privind anumite aspecte juridice ale serviciilor societății informaționale, în special al comerțului electronic pe piața internă, în vederea executării articolului 102 din Acordul de Asociere Republica Moldova – Uniunea Europeană, aprobat prin Hotărîrea Guvernului nr. 808 din 7 octombrie 2014.

Responsabil de prezentarea în Parlament a proiectului de lege este Ministerul Economiei.

Anexă:

1. Hotărîrea Guvernului nr.1285 din 29 noiembrie 2016 (în limba română – 1 filă și în limba rusă – 1 filă);
2. Proiectul de lege nominalizat (în limba română – 15 file și în limba rusă – 17 file);
3. Nota informativă (2 file);
4. Raportul de expertiză al Centrului Național Anticorupție (17file);
5. Avizul Ministerului Justiției (4 file).

Prim-ministru

Pavel FILIP

Ex. A.Isac,
tel.250-604

Casa Guvernului,
MD-2033, Chișinău,
Republica Moldova

Telefon:
+ 373 22 250 101

Fax:
+ 373 22 242696

SECRETARIATUL PARLAMENTULUI REPUBLICII MOLDOVA	
D.D.P. Nr.	<u>450</u>
„ <u>01</u> ”	<u>12</u> 20 <u>16</u>
Ora	

GUVERNUL REPUBLICII MOLDOVA

HOTĂRÎRE nr. 1285
din 29 noiembrie 2016
Chișinău

**Cu privire la aprobarea proiectului de lege pentru
modificarea și completarea Legii nr. 284-XV
din 22 iulie 2004 privind comerțul electronic**

Guvernul HOTĂRĂȘTE:

Se aprobă și se prezintă Parlamentului spre examinare proiectul de lege pentru modificarea și completarea Legii nr. 284-XV din 22 iulie 2004 privind comerțul electronic.

Prim-ministru

PAVEL FILIP

Contrasemnează:

Viceprim-ministru,
ministrul economiei

Octavian CALMÎC

Viceprim-ministru,
ministrul afacerilor externe
și integrării europene

Andrei GALBUR

/ Ministrul justiției

Vladimir Cebotari

ПРАВИТЕЛЬСТВО РЕСПУБЛИКИ МОЛДОВА

ПОСТАНОВЛЕНИЕ № 2285
от 29 ноября 2016 г.
Кишинэу

**О проекте закона о внесении изменений
и дополнений в Закон № 284-XV от 22 июля 2004 года
об электронной торговле**

Правительство ПОСТАНОВЛЯЕТ:

Одобрить и представить Парламенту для рассмотрения проект закона о внесении изменений и дополнений в Закон № 284-XV от 22 июля 2004 года об электронной торговле.

Премьер-министр

Контрасигнуют:

Зам. Премьер-министра,
министр экономики

Зам. Премьер-министра,
министр иностранных дел и
европейской интеграции

Министр юстиции

ПАВЕЛ ФИЛИП

Октавиан КАЛЫМЫК

Андрей ГАЛБУР

Владимир Чеботарь

PARLAMENTUL REPUBLICII MOLDOVA**LEGE****pentru modificarea și completarea Legii nr. 284-XV
din 22 iulie 2004 privind comerțul electronic**

Parlamentul adoptă prezenta lege organică.

Art. I. – Legea nr. 284-XV din 22 iulie 2004 privind comerțul electronic (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2004, nr. 138-146, art.741), cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Se completează cu partea introductivă cu următorul cuprins:

„Prezenta lege transpune Directiva Parlamentului European și a Consiliului 2000/31/CE din 8 iunie 2000 privind anumite aspecte juridice ale serviciilor societății informaționale, în special ale comerțului electronic, pe piața internă (Directiva privind comerțul electronic), publicată în Jurnalul Oficial al UE (JO, L 178, 17 iulie 2000, p.1)”.

2. Articolul 1 va avea următorul cuprins:

„**Articolul 1. Scopul și obiectivele legii**

(1) Scopul prezentei legi este asigurarea unui cadru normativ favorabil pentru prestarea serviciilor societății informaționale.

(2) Prezenta lege are următoarele obiective de bază: stabilirea principiilor de reglementare a comerțului electronic, stabilirea condițiilor de furnizare a serviciilor societății informaționale, stabilirea răspunderii furnizorilor de servicii și intermediarilor, crearea premiselor pentru prevenirea litigiilor și susținerea cooperării între Republica Moldova și alte state în procesele de prestare a serviciilor informaționale.”

3. Articolul 2:

alineatul (1) se abrogă,

alineatul (2):

sintagma „oricărui tip de activitate comercială” se substituie cu sintagma „serviciilor societății informaționale”;

litera a) va avea următorul cuprins:

„a) activitățile profesionale conexe sectorului justiției, în măsura în care acestea implică exercitarea prerogativelor de putere publică;”;

litera c) va avea următorul cuprins:

„c) jocurile de noroc care implică mize în bani, loteriile și tranzacțiile de tip pariu ale căror miză are valoare monetară, pariurile, cu excepția concursurilor și jocurilor promoționale care au drept scop încurajarea vânzării de bunuri sau servicii și pentru care plățile, dacă se efectuează, servesc numai pentru achiziționarea bunurilor sau serviciilor promovate;”;

literale d) și e) se exclud;

litera g) va avea următorul cuprins:

„g) relația contractuală dintre un angajat și angajatorul său;”;

se completează cu literale h) și i) cu următorul cuprins:

„h) vânzarea bunurilor personale de către persoanele fizice neînregistrate în calitate de întreprinzător;

i) serviciile electronice guvernamentale.”;

se completează cu alineatul 2¹) cu următorul cuprins:

„(2¹) Livrarea bunurilor ca atare sau furnizarea de servicii prestate fără utilizarea rețelei de Internet (servicii off-line), precum și folosirea poștei electronice sau a altor mijloace de comunicare individuale echivalente de către persoane fizice care acționează în scopuri ce nu intră în cadrul activităților lor comerciale sau profesionale, inclusiv folosirea acestor mijloace pentru încheierea de contracte între astfel de persoane, nu sînt acoperite de prezenta lege.”;

alineatul (3) va avea următorul cuprins:

„(3) Dispozițiile prezentei legi se completează cu prevederile Legii nr. 133 din 8 iulie 2011 privind protecția datelor cu caracter personal, Legii nr. 114 din 18 mai 2012 cu privire la serviciile de plată și moneda electronică, Legii nr. 91 din 29 mai 2014 privind semnătura electronică și documentul electronic, Legii nr. 8 din 26 februarie 2016 privind drepturile consumatorilor la încheierea contractelor și Legii nr. 105-XV din 13 martie 2003 privind protecția consumatorilor.”;

se completează cu alineatele 4), 5) și 6) cu următorul cuprins:

„(4) Prezenta lege nu aduce atingere nivelului de protecție, în special în materie de sănătate publică și interese ale consumatorilor, stabilit prin alte acte legislative.

(5) Prezenta lege nu aduce atingere măsurilor luate la nivel național în scopul de a promova diversitatea culturală și lingvistică și de a asigura apărarea pluralismului de opinii.”

4. Articolul 3 va avea următorul cuprins:

„Articolul 3. Aplicarea prezentei legi în cazul serviciilor societății informaționale

(1) Prezenta lege se aplică furnizorilor de servicii stabiliți în Republica Moldova și serviciilor oferite de aceștia. Prevederile prezentei legi ce țin de protecția consumatorului, și în particular cele care se regăsesc în art. 10, 11 și 16 alin. (3)-(6) și art.18 din prezenta lege, se aplică în modul corespunzător

furnizorilor de servicii care își direcționează activitatea către Republica Moldova sau mai multe state, inclusiv Republica Moldova.

(2) Un furnizor de servicii, a cărui activitate este prezentată pe pagina sa de Internet sau pe cea a unui intermediar, se consideră că își direcționează activitatea către Republica Moldova dacă, înainte de încheierea eventuală a unui contract cu consumatorul domiciliat pe teritoriul Republicii Moldova, rezultă în mod clar din aceste pagini de Internet și din activitatea globală a furnizorului de servicii că acesta din urmă intenționa să intre în relații comerciale în mod particular cu consumatori domiciliați în Republica Moldova sau în mai multe state, printre care Republica Moldova.

(3) Următoarele elemente, a căror enumerare nu este exhaustivă, pot constitui indicii, întrunirea a cel puțin două dintre care ar permite să se considere că activitatea furnizorului de servicii este direcționată către statul domiciliului consumatorului, și anume natura internațională a activității, menționarea unor itinerarii cu punctul de plecare în alte state pentru a se deplasa la locul în care are sediul furnizorul de servicii, utilizarea monedei sau limbii utilizate în mod obișnuit în statul în care se află consumatorul, cu condiția ca aceasta să fie diferită de limba sau moneda utilizată în mod obișnuit în statul în care are sediul furnizorul de servicii, cu posibilitatea de a rezerva și de a confirma rezervarea în această limbă diferită, efectuarea unor cheltuieli pentru un serviciu de referențiere pe Internet în scopul de a facilita accesul persoanelor aflate în statul unde este domiciliat consumatorul la pagina de Internet sau la serviciile furnizorului de servicii sau a intermediarului său și utilizarea unui nume de domeniu de prim nivel diferit de cel al statului în care are sediul furnizorul de servicii.

(4) Următorii indici sînt insuficienți pentru a se considera că activitatea furnizorului de servicii este direcționată către statul domiciliului consumatorului:

a) simpla accesibilitate a paginii de Internet și/sau a serviciilor furnizorului de servicii sau a intermediarului în statul pe teritoriul căruia este domiciliat consumatorul;

b) menționarea unei adrese electronice și a altor date de contact;

c) utilizarea unei limbi sau a unei monede care sînt limba și/sau moneda utilizate în mod obișnuit în statul în care are sediul furnizorul de servicii.”

5. Articolul 4:

noțiunile de „agent al comerțului electronic” și „mijloace electronice” se exclud;

noțiunea „comunicare comercială” va avea următorul cuprins:

„comunicare comercială – orice formă de comunicare destinată să promoveze, direct sau indirect, bunurile, serviciile sau imaginea unei întreprinderi, organizații sau persoane care efectuează o activitate comercială, industrială, meșteșugărească sau exercită una din profesiile reglementate.

Următoarele comunicări nu constituie, în sine, comunicări comerciale:

a) informațiile care permit accesul direct la activitatea întreprinderii, organizației sau persoanei, în special un nume de domeniu sau o adresă de poștă electronică;

b) comunicările legate de bunurile, serviciile sau imaginea întreprinderii, organizației sau persoanei, elaborate în mod independent, în special când acestea nu sînt furnizate în contrapartidă financiară.”;

se completează cu noțiuni noi cu următorul cuprins:

„destinatar al serviciului – orice persoană fizică sau juridică ce utilizează, în scopuri comerciale, profesionale, personale sau de altă natură, un serviciu al societății informaționale, în special în scopul căutării de informații sau al furnizării accesului la acestea;

furnizor de servicii – persoană fizică sau juridică care desfășoară activitate de întreprinzător ce pune la dispoziția unui număr determinat sau nedeterminat de persoane un serviciu al societății informaționale;

furnizor de servicii stabilit într-un stat – furnizor de servicii avînd un sediu stabil pe teritoriul unui stat și care desfășoară efectiv o activitate economică utilizînd acel sediu stabil pe teritoriul unui stat, pentru o perioadă nedeterminată; locul în care sînt amplasate și utilizate mijloacele tehnice și tehnologice necesare furnizării serviciului, precum și locul în care site-ul prin intermediul căruia se furnizează serviciul poate fi accesat, nu sînt determinante pentru a stabili sediul furnizorului. În cazul în care furnizorul de servicii are mai multe sedii, se va lua în calcul sediul din care este furnizat serviciul respectiv, iar în cazul în care este dificil de stabilit din care sediu a avut loc furnizarea serviciului respectiv, se va lua în calcul sediul în care furnizorul are centrul activităților pentru serviciul în cauză;

poștă electronică – orice mesaj text, vocal sau conținînd sunete sau imagini trimis prin intermediul unei rețele publice de comunicații electronice, care poate fi stocat în rețea sau în echipamentul terminal al destinatarului pînă la deschiderea sa de către acesta;

serviciu al societății informaționale – orice serviciu prestat în scopul obținerii unei remunerații, la distanță, prin mijloace electronice și la cererea individuală a destinatarului serviciului, inclusiv vînzări de bunuri online. Serviciile societății informaționale nu se limitează exclusiv la servicii în urma cărora se încheie contracte online, ci, în măsura în care acestea reprezintă o activitate economică, se extind la servicii care nu sînt remunerate de cei care le primesc, cum ar fi serviciile care furnizează informații online ori comunicări comerciale sau cele care furnizează instrumente de căutare, accesare și recuperare a datelor. Serviciile societății informaționale reprezintă, de asemenea, serviciile care constau în transmiterea informațiilor printr-o rețea de comunicații, furnizarea accesului la o rețea de comunicații sau în găzduirea informațiilor furnizate de un beneficiar al serviciului. Serviciile care sînt transmise punct cu punct, cum sînt video la cerere sau furnizarea de comunicări comerciale prin poșta electronică, de asemenea, sînt servicii ale societății informaționale;

serviciu furnizat la distanță – serviciu prestat fără ca părțile să fie prezente simultan;

serviciu furnizat prin mijloace electronice –serviciu transmis inițial și primit la destinație prin intermediul echipamentului electronic pentru prelucrarea (inclusiv arhivarea digitală) și stocarea datelor și transmis, transferat și recepționat integral prin cablu, radio, mijloace optice sau alte mijloace electromagnetice;

serviciu furnizat la solicitarea individuală a beneficiarului serviciilor – serviciu prestat prin transmiterea datelor în urma solicitării individuale.

Nu constituie servicii ale societății informaționale, în sensul prezentei legi, următoarele activități:

a) serviciile furnizate în prezența fizică a furnizorului și a beneficiarului, chiar dacă acest lucru presupune utilizarea echipamentului electronic;

b) serviciile cu un conținut material, chiar dacă sînt furnizate prin intermediul dispozitivelor electronice;

c) serviciile prestate fără utilizarea rețelei de Internet (serviciile off-line), cum ar fi distribuirea de programe pe dispozitive de stocare;

d) serviciile care nu sînt furnizate prin intermediul sistemelor de prelucrare și stocare electronică a datelor, cum ar fi:

- serviciile de telefonie vocală, serviciile de fax/telex;
- serviciile prestate prin telefonie vocală sau fax;
- comercializarea directă prin telefon/fax;

e) serviciile furnizate prin transmiterea de date, fără solicitare individuală, în scopul recepționării simultane de către un număr nelimitat de beneficiari individuali (transmisie punct-multipunct), cum ar fi:

- serviciile de difuzare sau retransmisie a serviciilor de programe audiovizuale;
- teletextul (de televiziune)."

6. Articolul 5:

în textul articolului, cuvintele „agenților comerțului electronic” se substituie cu cuvintele „furnizorilor de servicii și destinatarilor serviciilor”;

la alineatul (2), cuvintele „desfășurarea activității comerciale în cadrul comerțului electronic” se substituie cu cuvintele „furnizarea serviciilor societății informaționale”;

la alineatul (3), cuvintele „participă la comerțul electronic” se substituie cu cuvintele „furnizează servicii ale societății informaționale”;

alineatul (4) va avea următorul cuprins:

„(4) Activitatea furnizorilor de servicii și a intermediarilor, stabiliți în alte state, care furnizează servicii destinatarilor din Republica Moldova, se desfășoară în condițiile acordurilor internaționale la care Republica Moldova este parte și ale legislației țării unde se află sediul furnizorilor de servicii și a intermediarilor respectivi.”;

alineatul (5) se exclude;

se completează cu alineatele (6), (7) și (8) cu următorul cuprins:

„(6) Furnizarea serviciilor societății informaționale oferite de un furnizor stabilit într-un alt stat decât Republica Moldova nu poate fi restrânsă în Republica Moldova, dacă furnizorul respectă prevederile legislației naționale.

(7) Alineatul (6) nu se aplică domeniilor:

- a) drepturilor de autor și drepturilor conexe, precum și drepturilor de proprietate industrială;
- b) emisiunilor de monedă electronică;
- c) publicității pentru organisme de investiții colective în valori mobiliare;
- d) activităților de asigurare;
- e) libertății părților de a alege dreptul aplicabil contractului lor;
- f) obligațiilor contractuale privind contractele încheiate de consumatori;
- g) validității formale a contractelor care creează sau transferă drepturi asupra bunurilor imobiliare, în cazul în care aceste contracte sînt supuse unor cerințe formale imperative din legislația statului în care este situat bunul imobiliar;
- h) autorizării comunicărilor comerciale nesolicitate prin poșta electronică.

(8) Autoritățile publice abilitate pot lua măsuri derogatorii de la prevederile alin. (6) în cazurile în care măsurile sînt necesare pentru menținerea ordinii publice, prevenirea, investigarea și descoperirea infracțiunilor, desfășurarea urmăririi penale, protecția minorilor, lupta împotriva oricărei forme de incitare la ură din rațiuni de rasă, sex, religie sau naționalitate, atingeri aduse demnității umane, protecția sănătății publice, apărarea și siguranța națională, protecția consumatorilor, precum și a investitorilor. Măsurile respective se aplică în corespundere cu prevederile stabilite de actele legislative și normative în vigoare-împotriva unui serviciu al societății informaționale care aduce atingere obiectivelor menționate sau care prezintă risc serios și grav de prejudiciere a acestor obiective și trebuie să fie proporționale cu aceste obiective.”

7. Articolul 6 alineatul (1):

litera a) se completează în final cu următorul text:

„ , în conformitate cu prevederile Legii nr. 91 din 29 mai 2014 privind semnătura electronică și documentul electronic;”;

litera b) va avea următorul cuprins:

„b) sub altă formă, cu utilizarea echipamentelor electronice.”

8. Articolul 7:

la alineatul 1, literele a) și b) vor avea următorul cuprins:

„a) furnizori de servicii;

b) destinatarii serviciilor;”

la alineatul (2), cuvîntul „electronice” se substituie cu cuvîntul „încheiate”.

9. Articolul 9 va avea următorul cuprins:

„Articolul 9. Procedura de inițiere a activității furnizorilor de servicii

(1) Dreptul de a activa în calitate de furnizor de servicii al societății informaționale nu este condiționat de obținerea unor autorizații speciale sau de îndeplinirea unor cerințe cu efect echivalent.

(2) Alineatul (1) nu aduce atingere regimurilor de autorizare sau de licențiere care nu urmăresc în mod specific și exclusiv serviciile societății informaționale sau care sînt reglementate de Legea comunicațiilor electronice nr. 241-XVI din 15 noiembrie 2007.

(3) Dreptul de a efectua comerțul electronic se obține din momentul înregistrării la Camera Înregistrării de Stat a persoanei juridice sau a întreprinzătorului individual în condițiile Legii nr. 220-XVI din 19 octombrie 2007 privind înregistrarea de stat a persoanelor juridice și a întreprinzătorilor individuali.

(4) În cazul în care pentru vânzarea bunurilor, executarea lucrărilor, prestarea serviciilor este necesară licența, comerțul electronic poate fi efectuat din momentul obținerii licenței pentru practicarea genului de activitate respectiv în condițiile Legii nr. 451-XV din 30 iulie 2001 privind reglementarea prin licențiere a activității de întreprinzător.

(5) Utilizarea sau valorificarea obiectelor de proprietate intelectuală de către furnizorii de servicii se va realiza în conformitate cu legislația în domeniul proprietății intelectuale.”

10. Se completează cu articolul 9¹ cu următorul cuprins:

„Articolul 9¹. Protecția datelor cu caracter personal

(1) La prelucrarea datelor cu caracter personal, furnizorii de servicii sînt obligați să respecte regimul de confidențialitate a datelor, să întreprindă măsurile organizatorice și tehnice necesare pentru protecția datelor cu caracter personal împotriva accesului ilicit sau întîmplător, împotriva distrugerii, modificării, blocării, copierii, răspîndirii ilicite sau neautorizate, precum și împotriva altor acțiuni ilicite.

(2) Furnizorii de servicii trebuie să facă public termenele și condițiile de prelucrare a datelor cu caracter personal, care să conțină informații detaliate despre:

a) numărul de înregistrare în calitate de operator de date cu caracter personal;

b) categoriile informațiilor colectate de la consumator, scopul colectării acestora și modul de prelucrare a datelor cu caracter personal;

c) drepturile de care dispune consumatorul în calitate de subiect de date cu caracter personal, în special: dreptul de intervenție, opoziție și modul de realizare a acestor drepturi;

d) cazurile în care aceste informații pot fi divulgate terților;

e) punctul de contact pentru solicitările consumatorilor cu privire la datele cu caracter personal care-i vizează;

f) mecanismele și modul de monitorizare a activităților online ale consumatorului (cookie-uri) în scopuri de marketing, procedura de obținere a consimțământului pentru astfel de practici;

g) dreptul de a refuza colectarea datelor cu caracter personal de către furnizorul de servicii;

h) modalitatea de retragere a consimțământului;

i) informații generale despre măsurile organizatorice și tehnice întreprinse pentru protecția datelor cu caracter personal ale consumatorilor.

(3) În cazul în care este necesară prelucrarea datelor cu caracter personal pentru prevenirea, cercetarea și depistarea fraudelor legate de serviciile societății informaționale, aceasta se realizează fără consimțământul persoanei la care se referă datele respective.

(4) Dacă consumatorul consideră că i-au fost încălcate drepturile la protecția datelor cu caracter personal, acesta poate înainta o plîngere la adresa autorității naționale de protecție a datelor cu caracter personal, care, fără să afecteze atribuțiile altor autorități publice, efectuează controlul legalității operațiunilor de prelucrare a datelor cu caracter personal și informează consumatorul vizat în conformitate cu prevederile art. 27 din Legea nr. 133 din 8 iulie 2011 privind protecția datelor cu caracter personal.”

11. Articolul 10 va avea următorul cuprins:

„Articolul 10. Destinatarii serviciilor

Destinatarii serviciilor poartă răspundere în conformitate cu legea pentru conținutul informațiilor transmise și stocate prin intermediul rețelilor de comunicații, la solicitarea lor, de către furnizorii de servicii a societății informaționale.”

12. Articolul 11:

în titlu, cuvintele „cumpărătorilor și a beneficiarilor” se substituie cu cuvintele „destinatarilor serviciilor”;

alineatul (1) va avea următorul cuprins:

„(1) Furnizorul de servicii este obligat să asigure destinatarilor serviciilor și organelor de control ale statului accesul ușor, direct și permanent la informația autentică despre sine în format electronic, în limba română. Din propria inițiativă, informația poate fi expusă suplimentar și în altă limbă pe larg utilizată.”;

la litera a), cuvîntul „și” se substituie cu cuvîntul „, inclusiv”;

la litera b), cuvintele „datele cu privire la înregistrarea de stat, codul fiscal” se substituie cu cuvintele „numărul de identificare de stat (IDNO) – codul fiscal”;

se completează cu literele d¹) și d²) cu următorul cuprins:

„d¹) în ceea ce privește profesiile reglementate, titlul profesional, organismul profesional sau instituția similară la care furnizorul este înregistrat,

indicarea normelor profesionale aplicabile profesiei respective și modalitățile de a le accesa;

d²) codul TVA;

la litera g¹, cuvintele „drepturile consumatorilor, precum și” se exclud; se completează cu literele g²) și g³) cu următorul cuprins:

„g²) termenele de plată;

g³) perioada de valabilitate a ofertei și a prețului;”;

la alineatele (2) și (3), cuvintele „agentul comerțului electronic” se substituie cu cuvintele „furnizorul de servicii”.

13. Articolul 12:

la alineatul (2), textul „informațiilor ce se conțin în sistemele informaționale” se substituie cu textul „comunicațiilor transmise prin rețelele publice de comunicații electronice operate de intermediar și a informațiilor privind serviciile de comunicații electronice furnizate publicului de către intermediar, cu excepția cazurilor prevăzute de lege”;

la alineatul (4), cuvintele „și documentelor electronice” se substituie cu cuvintele „informațiilor și documentelor”, iar cuvintele „participanții la comerțul electronic sau legea” se substituie cu cuvintele „furnizorul de servicii sau destinatarul serviciilor”.

14. Se completează cu Capitolul II¹ cu următorul cuprins:

„Capitolul II¹ RĂSPUNDEREA FURNIZORILOR DE SERVICII

Articolul 12¹. Principii generale

(1) Încălcarea de către furnizorii de servicii a prevederilor prezentei legi atrage după sine răspunderea civilă, penală sau contravențională, după caz, conform legislației.

(2) Furnizorii de servicii răspund pentru informația furnizată din propria inițiativă sau în numele lor.

(3) Furnizorii de servicii nu au obligația generală de supraveghere a informațiilor pe care le transmit sau le stochează atunci când furnizează serviciile prevăzute la art. 12²- 12⁴ și nici obligația generală de a căuta în mod activ fapte sau circumstanțe din care rezultă că activitățile sînt ilicite.

Articolul 12². Intermedierea prin simpla transmitere

(1) În cazul în care un serviciu al societății informaționale constă în transmiterea într-o rețea de comunicații a informațiilor furnizate de un destinatar al serviciului sau în furnizarea accesului la rețeaua de comunicații, furnizorul de servicii nu răspunde pentru informațiile transmise cu condiția ca furnizorul de servicii:

a) să nu inițieze transmiterea;

b) să nu selecteze destinatarul transmiterii;

d) să nu selecteze sau să modifice conținutul informațiilor care fac obiectul transmiterii.

(2) Activitățile de transmitere a informației și asigurare a accesului la rețelele de comunicații prevăzute la alin. (1) includ stocarea automată, intermediară și tranzitorie a informațiilor transmise atâta timp cât stocarea servește exclusiv pentru executarea transmiterii în rețeaua de comunicații și cu condiția ca durata stocării să nu depășească timpul necesar transmiterii în mod rezonabil.

(3) Alineatele (1) și (2) nu afectează posibilitatea ca o instanță de judecată competentă sau o autoritate publică abilitată sau competentă să ia măsuri de prevenire sau sistare a unei încălcări, în conformitate cu prevederile legale.

Articolul 12³. Stocarea temporară a informației

(1) În cazul în care un serviciu al societății informaționale constă în transmiterea printr-o rețea de comunicații a informațiilor furnizate de un destinatar al serviciului respectiv, furnizorul de serviciu nu răspunde pentru stocarea automată, intermediară și temporară a informațiilor transmise, realizată exclusiv pentru a face mai eficientă transmiterea în continuare a informațiilor către alți destinatari ai serviciului, la cererea acestora (forme de stocare numite „caching”), cu condiția ca furnizorul de servicii:

- a) să nu modifice informația;
- b) să îndeplinească condițiile de acces la informație;
- c) să se conformeze normelor privind actualizarea informației, astfel cum acestea sînt larg cunoscute și aplicate în industrie;
- d) să nu împiedice folosirea ilicită a tehnologiei, larg recunoscută și utilizată în industrie, în scopul de a obține date privind utilizarea informației;
- e) să acționeze prompt pentru eliminarea informațiilor pe care le-a stocat sau pentru a bloca accesul la acestea imediat ce ia cunoștință că informațiile transmise inițial au fost eliminate din rețea ori accesul la acestea a fost blocat ori că o instanță de judecată sau autoritate publică abilitată a dispus, în conformitate cu prevederile legale, ca accesul la acestea să fie blocat sau informația respectivă să fie eliminată.

Articolul 12⁴. Stocarea permanentă a informației

(1) În cazul în care un serviciu al societății informaționale constă în stocarea informațiilor furnizate de un destinatar al serviciului, furnizorul de serviciu nu răspunde pentru informațiile stocate la cererea destinatarului respectiv al serviciului (forme de stocare numite „hosting” sau găzduire), cu condiția ca furnizorul de serviciu nu-i este cunoscut faptul că activitatea sau informația stocată este ilicită și, în ceea ce privește acțiunile în daune, nu are cunoștință despre fapte sau circumstanțe din care să rezulte că activitatea sau informația în cauză este vădit ilicită.

(2) Din momentul în care furnizorul de servicii îi devine cunoscut faptul că activitatea sau informația stocată este ilicită, acesta este obligat să acționeze prompt pentru a elimina informația sau pentru a bloca accesul la aceasta.

(3) Se consideră că furnizorul are cunoștință despre faptul că activitatea sau informația stocată este ilicită ori despre fapte sau circumstanțe din care să

rezulte că activitatea sau informația în cauză este vădit ilicită în cazul în care acesta:

a) primește o dispoziție scrisă din partea unei instanțe de judecată competente sau a unei autorități publice abilitate, emise în conformitate cu prevederile legale, prin care se constată caracterul ilicit al activității sau informației specifice stocate pe serverele furnizorului sau care se află sub controlul acestuia și se solicită eliminarea paginii web respective sau blocarea accesului la aceasta;

b) primește o notificare scrisă (în original) din partea unei persoane interesate, prin care se declară, pe propria răspundere, că o activitate sau informație specifică stocată pe serverele furnizorului sau care se află sub controlul acestuia este ilicită și se solicită eliminarea paginii Web respective sau blocarea accesului la aceasta.

(4) Notificarea prevăzută la alin. (3) lit. b) se consideră valabilă dacă conține următoarele date:

a) data notificării;

b) dacă partea notificatoare este o persoană fizică: numele, prenumele, domiciliul, cetățenia, data și locul nașterii, locul de muncă al acesteia, iar dacă este o persoană juridică: denumirea, forma de organizare juridică, adresa sediului, numele și prenumele administratorului (conducătorului);

c) numele și adresa domiciliului destinatarului notificării sau, în cazul unei persoane juridice, denumirea și adresa sediului acesteia;

d) descrierea faptelor contestate și locația precisă a acestora;

e) motivele pentru care informația trebuie retrasă sau blocată, inclusiv mențiunea și probele care demonstrează faptele pretinse;

f) copia de pe corespondența adresată autorului sau editorului informației sau activității contestate, prin care se solicită retragerea sau blocarea informației, ori probele care să demonstreze că autorul nu a putut fi contactat.

(5) După primirea notificării menționate la lit. b) alin. (3), furnizorul, fără amânări nejustificate, remite notificarea către destinatarul de servicii cărui îi furnizează serviciile de stocare a paginii web respective. Destinatarul de servicii comunică fără amânări nejustificate furnizorului în scris despre acordul sau dezacordul său cu solicitarea respectivă. Dacă furnizorul de servicii a primit dezacordul destinatarului serviciului respectiv în termen de 10 zile lucrătoare de la expedierea notificării menționate la alin. (3) lit. b), furnizorul este exonerat de obligația de a elimina pagina web respectivă sau bloca accesul la aceasta. La solicitarea persoanei interesate, instanța de judecată competentă poate obliga furnizorul să elimine pagina web respectivă sau să blocheze accesul la aceasta.

Dacă furnizorul de servicii a primit acordul scris al destinatarului serviciului respectiv sau nu a primit răspuns în termen de 10 zile lucrătoare de la expedierea notificării menționate la alin. (3) lit. b), furnizorul de servicii este obligat să elimine sau să blocheze fără întârziere pagina web respectivă.

(6) Alineatul (1) nu se aplică atunci când destinatarul serviciului acționează sub autoritatea sau sub controlul furnizorului de servicii.”

15. Articolul 16:

alineatul (1) se exclude;

se completează cu alineatele (4), (5) și (6) cu următorul cuprins:

„(4) Excep nd cazul în care p r ile care nu sînt consumatori convin altfel, furnizorul de serviciu este obligat să pună la dispoziția destinatarului, înainte ca destinatarul să plaseze comanda, următoarele informații, care trebuie să fie expuse în mod clar, neechivoc  i într-un limbaj accesibil:

a) etapele tehnice care trebuie urmate pentru a încheia contractul;

b) dacă contractul, odată încheiat, va fi stocat sau nu de către furnizor  i dacă va fi accesibil sau nu;

c) mijloacele tehnice pe care furnizorul le pune la dispozi ie destinatarului pentru identificarea  i corectarea erorilor survenite cu ocazia introducerii datelor, înainte de plasarea comenzii;

d) limbile în care se poate încheia contractul;

e) codurile de conduită relevante la care furnizorul de servicii subscrie, precum  i informații despre modul în care aceste coduri pot fi consultate prin mijloace electronice;

f) orice alte condi ii impuse prin prevederile legale în vigoare.

5) Clauzele contractuale  i condițiile generale furnizate destinatarului trebuie puse la dispozi ie într-un mod care să-i permită acestuia să le păstreze  i să le reproducă.

(6) Alineatul (4) nu se aplică la contractele încheiate exclusiv prin schimburi de mesaje prin po ta electronică sau prin comunicări individuale echivalente.”

16. Articolul 18 va avea următorul cuprins:

„**Articolul 18. Plasarea comenzii**

(1)  n cazul în care destinatarul serviciilor plasează comanda prin mijloace electronice, se aplică următoarele principii:

a) furnizorul de servicii trebuie să confirme fără am n ri nejustificate, prin intermediul mijloacelor electronice, recep ionarea informației privind comanda, inclusiv acceptarea sau respingerea comenzii făcută de către destinatarul serviciului respectiv;

b) informația privind comanda, inclusiv confirmarea recep ion rii acesteia se consideră accesate atunci c nd p r ile cărora le sînt adresate au făcut schimb de informații afirmative.

(2) Furnizorul de servicii pune la dispoziția destinatarului de servicii modalit  i de utilizare a mijloacelor electronice adecvate, eficiente  i accesibile, care să-i permită să identifice  i să corecteze erorile de introducere a datelor înainte de a plasa comanda.

(3) Furnizorul de servicii poate deroga de la dispozi iile alin. (1)  i (2) numai în situa ia în care a convenit altfel cu destinatarul de servicii, cu condiția că niciuna dintre p r i nu are calitatea de consumator.

(4) Alin. (1) lit.a) și alin. (2) nu se aplică contractelor încheiate exclusiv prin schimb de mesaje prin poșta electronică sau prin comunicări individuale echivalente.

17. Articolul 19:

În titlu și textul articolului, cuvintele „contract electronic” se substituie cu cuvintele „contract încheiat prin mijloace electronice”, la forma gramaticală corespunzătoare;

se completează cu alineatul (1¹) cu următorul cuprins:

„(1¹) Contractul nu este lipsit de efect sau validitate juridică din cauza încheierii sale prin mijloace electronice.”;

alineatul (2) va avea următorul cuprins:

(2) Pentru validitatea contractelor încheiate prin mijloace electronice nu este necesar consimțământul prealabil al părților asupra utilizării mijloacelor electronice.”;

alineatul (6):

la litera a), textul „în baza cărora apar sau se transmit drepturi de proprietate” se substituie cu textul „care creează sau transferă drepturi”;

la litera b), sintagma „demnitarilor publici” se substituie cu textul „profesiilor care implică exercițiul autorității publice, în scopul de a produce efecte în privința terților, precum și contractelor care necesită autentificare notarială”;

litera c) va avea următorul cuprins:

„c) contractele de fidejusiune sau de garanții imobiliare sau mobiliare (ipotecă, gaj) oferite de persoane care acționează în scopuri care nu intră în cadrul activității lor comerciale sau profesionale;”;

la litera d), cuvântul „familiar” se substituie cu cuvântul „familiei”.

18. Articolele 20, 21 și 22 se abrogă.

19. Capitolul V va avea următorul cuprins:

„Capitolul V

SUPRAVEGHEREA ȘI CONTROLUL SERVICIILOR SOCIETĂȚII INFORMAȚIONALE

Articolul 23. Obligațiile furnizorilor de servicii

(1) Furnizorii care oferă servicii de acces la Internet sau servicii de stocare permanentă a informației, au obligația de a pune la dispoziția publicului un dispozitiv ușor accesibil și vizibil care să permită oricărei persoane să aducă la cunoștința furnizorilor informații privind desfășurarea activităților ce constituie infracțiuni prevăzute de art. 140, 175¹, 208¹, 279² și 346 din Codul penal de către destinatarii serviciilor, prin intermediul acestor servicii. Furnizorii de servicii sînt obligați să comunice prompt autorităților publice abilitate, despre activitățile ilicite care sînt desfășurate de către destinatarii serviciilor, prin intermediul acestor servicii, după ce asemenea informații le sînt semnalate.

(2) Furnizorii de servicii sînt obligați să comunice operativ autorităților publice abilitate, la cererea acestora, informații care să permită identificarea destinatarilor serviciilor, cu care acești furnizori au încheiat contracte privind stocarea permanentă a informației. Informațiile pot fi solicitate de către autoritățile publice abilitate, conform competențelor, numai dacă dețin probe care conduc la concluzia că serviciile prestate de furnizor sînt utilizate de către destinatari pentru desfășurarea unor activități ilicite, inclusiv pentru furnizarea informației ilicite.

(3) Autoritatea abilitată, căreia furnizorii de servicii sînt obligați să îi comunice informațiile prevăzute la alin. (1) din prezentul articol, este Ministerul Afacerilor Interne, iar autoritățile abilitate, cărora furnizorii de servicii sînt obligați să le comunice informațiile prevăzute la alin. (2) din prezentul articol, sînt Ministerul Afacerilor Interne, Serviciul de Informații și Securitate și Procuratura Generală.

Articolul 24. Autorități competente

(1) Agenția pentru Protecția Consumatorilor supraveghează respectarea normelor privind protecția consumatorilor în procesele de comercializare a bunurilor și serviciilor prin intermediul mijloacelor electronice.

(2) Controlul legalității prelucrărilor de date cu caracter personal în domeniul comerțului electronic este exercitat de Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal al Republicii Moldova.

(3) Controlul în sfera comerțului electronic este exercitat și de alte autorități în limitele și în conformitate cu competențele stabilite de lege. Procedura de control se efectuează conform prevederilor Legii nr. 131 din 8 iunie 2012 privind controlul de stat asupra activității de întreprinzător.

(4) Agenția pentru Protecția Consumatorilor cooperează cu autoritățile competente din alte state în vederea exercitării eficiente a supravegherii și controlului asupra activității furnizorilor de servicii.

Articolul 25. Coduri de conduită

(1) Asociațiile patronale, sau asociațiile obștești ale căror domeniu de activitate include protecția consumatorilor, a minorilor sau a persoanelor cu dizabilități, pot elabora coduri de conduită în vederea aplicării corespunzătoare a prevederilor prezentei legi, în colaborare cu Ministerul Economiei și autoritățile competente nominalizate la art. 24, precum și în corespundere cu prevederile prezentei legi.

(2) Furnizorii de servicii vor comunica destinatarilor de servicii, în conformitate cu art. 16 al prezentei legi, despre codurile de conduită relevante elaborate, la care furnizorul de servicii subscrie, precum și informații despre modul în care aceste coduri pot fi consultate prin mijloace electronice.”

20. Capitolul VI va avea următorul cuprins:

**„Capitolul VI
DISPOZIȚII FINALE ȘI TRANZITORII**

Articolul 28

(1) Articolele 1-25 ale prezentei legi intră în vigoare după 9 luni de la data publicării în Monitorul Oficial al Republicii Moldova.

(2) În termen de 9 luni de la data publicării prezentei legi în Monitorul Oficial al Republicii Moldova, Guvernul:

va înainta Parlamentului propuneri privind aducerea legislației în vigoare în concordanță cu prezenta lege;

va aduce actele sale normative în concordanță cu prezenta lege.”

Art. II. – Legea nr.284 - XV din 22 iulie 2004 privind comerțul electronic, cu modificările și completările ulterioare, va fi republicată în Monitorul Oficial al Republicii Moldova.

Președintele Parlamentului

NOTA INFORMATIVĂ

cu privire la aprobarea proiectului de lege pentru modificarea și completarea Legii nr. 284-XV din 22 iulie 2004 privind comerțul electronic

1. Temei pentru elaborare

Elaborarea proiectului de lege vizat vine întru implementarea prevederilor Acordului de Asociere Republica Moldova – Uniunea Europeană (Capitolul „*Libera circulație a produselor și serviciilor*”) și executarea în acest context a măsurilor prevăzute de Planul național de acțiuni pentru realizarea Acordului dat în perioada 2014-2016 (Hotărârea Guvernului nr. 808 din 17.10.2014). Este de notat, că conform Acordului respectiv, implementarea normelor privind comerțul electronic este preconizată pentru anul 2017, iar elaborarea acestora este prevăzută în Planul de activitate al Ministerului Economiei pentru anul 2016.

Secțiunea „Comerțul electronic” din Acord, prevede că, părțile, recunoscând creșterea comerțului electronic, promovează dezvoltarea acestuia între ele cu menținerea celor mai înalte standarde internaționale de protecție a datelor cu caracter personal pentru a asigura încrederea utilizatorilor. De asemenea, un element nou este abordarea prevăzută în Planul menționat, precum că, părțile convin că transmițerile electronice sunt prestări de servicii, având semnificația elucidată în prestarea transfrontalieră de servicii, care nu sunt supuse taxelor vamale.

Aspectele regulatorii ale aceluiași Acord, la subiectul comerțului electronic, evidențiază:

- recunoașterea certificatelor cu semnăturile electronice emise pentru public și facilitarea de servicii de certificare transfrontalieră;
- responsabilitatea furnizorilor de servicii intermediare de transmisie sau de stocare a informațiilor;
- tratarea comunicării comerciale electronice nesolicitate;
- protecția consumatorilor în domeniul de aplicare a comerțului electronic;
- orice problemă relevantă pentru dezvoltarea comerțului electronic.

2. Scopul elaborării constă în suplinirea lacunelor conturate în cadrul legislativ / normativ național cu noi reglementări prin prisma legislației europene (**Directiva privind comerțul electronic 2000/31/CE**), care ar asigura libera circulație a produselor / serviciilor și ar permite dezvoltarea comerțului on-line în Republica Moldova. Sporirea premizelor de dezvoltare a comerțului electronic în cadrul societății informaționale oferă posibilități importante de încadrare în Comunitate, în special pentru întreprinderile mici și mijlocii. Astfel, acest proiect se impune pentru a stimula creșterea economică a întreprinderilor, sporirea investițiilor în inovații, care se cunosc și se dezvoltă datorită sistemelor electronice (în primul rând accesul la Internet), toate acestea contribuie la consolidarea competitivității întreprinderilor.

3. Generalități

Actualmente, cadrul juridic național al comerțului electronic, este reglementat direct prin *Legea nr. 284/22.07.2004 privind comerțul electronic*, în vigoare din 14 noiembrie 2004. Este de notat, că scopul Legii citate a fost crearea cadrului de reglementare pentru lansarea serviciilor electronice, care lipsea la cel moment.

Domeniul de reglementare al legii – activitatea comercială prin intermediul Internet-ului (e-comerț). Ulterior, pe parcursul anilor au fost adoptate și alte legi aferente desfășurării tranzacțiilor electronice. Reieșind din sumarul cadrului național existent ce ține de comerțul electronic și prin prisma prevederilor Acordului de Asociere RM-UE mai există unele aspecte de reglementare a desfășurării tranzacțiilor comerciale electronice, „neacoperite” de legislația națională.

4. Esența proiectului

Proiectul de lege propus exclude pluralismul legislativ (dublările prevederilor legale) la capitolul documentului electronic și plăților electronice concomitent cu includerea noilor prevederi prin prisma Directivei vizate, și anume:

- se extinde sfera de acțiune a legii – toate serviciile societății informaționale;
- se ajustează noțiunile utilizate (ex. noțiunea de „agent al comerțului electronic” se substituie cu noțiunea de „furnizor de servicii”, iar noțiunea de „consumator” – cu noțiunea de „destinatar al serviciului”);
- la solicitarea colegilor de la Centrul Național de Protecție a Datelor cu Caracter Personal se introduc unele prevederi privind obligațiile furnizorilor de servicii electronice sub aspectul protecției datelor personale;
- se completează cu un nou capitol „Răspunderea furnizorilor de servicii”, în special a intermediarilor de servicii electronice, reieșind direct din cerințele Acordului de Asociere (intermedierea prin simpla transmitere, stocarea temporară a informației, stocarea permanentă a informației);
- se propune instituția de stat în calitate de punct de contact și informare în domeniul comerțului electronic - Agenția pentru Protecția Consumatorilor (APC), aceasta se înscrie și sub aspectul optimizării cadrului instituțional al efectuării controalelor de stat, prevăzut de ultimele amendamente la Legea nr. 131/2011 privind controlul de stat în activitatea de întreprinzător. ;
- se completează cu prevederi în vederea soluționării litigiilor pe cale extrajudiciară.

De menționat, că proiectul dat a fost avizat pozitiv de instituțiile interesate, concomitent se prezintă Declarația de Compatibilitate privind transpunerea legislației europene la subiectul dat în legislația națională, a fost consultat în cadrul ședințelor de lucru cu participarea reprezentanților mediului de afaceri, în special cu asistența Camerei de Comerț Americane (AmCham).

Viceprim-ministru,
Ministru

Octavian CALMÎC